

TABLET

BIULETYN PRACOWNICZY

Październik 2019 / nr 28

INSTYTUCJA
WOJEWÓDZTWA
MAŁOPOLSKIEGO

 MAŁOPOLSKA

Puchar w Legnicy

IV miejsce oraz puchar za najlepiej wykonane zadanie na XVIII Mistrzostwach Polski w Ratownictwie Medycznym zdobył zespół Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego w składzie: Wojciech Śnieguła, Dawid Mrowiec, Marek Grabowski.

11 i 12 września w Legnicy rywalizowało 36 najlepszych zespołów z całej Polski, które zdobyły najwyższe miejsca w eliminacjach, czyli rozgrywanych od początku roku mistrzostwach regionalnych. W za-

wodach udział wzięły również dwie drużyny z Ukrainy. Organizatorzy przygotowali szereg zadań dziennych i nocnych, których scenariusze odwzorowywały rzeczywiste akcje ratunkowe. Uczestnicy wzięli także

udział w panelu naukowym na temat EKG w ratownictwie oraz postępowania z pacjentem agresywnym.

Pierwsze miejsce na XVIII Mistrzostwach Polski w Ratownictwie Medycznym zajęła Stacja Ratownictwa Medycznego w Chełmie. Drugie miejsce zdobył zespół ze Szpitala Powiatowego im. Edmunda Biernackiego w Opocznie, a trzecie – drużyna nr 6 z Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego w Szczecinie.

(red)

Konferencja naukowa

Dyspozytorze, dokąd zmierzasz?

W dniach 23-25 września 2019 r. odbyła się VI Konferencja naukowo – szkoleniowa pod hasłem: „QUO VADIS Dyspozytorze Medyczny? QUO VADIS ustawodawco?” organizowana przez Bielskie Pogotowie Ratunkowe.

Tegoroczne spotkanie miało miejsce, podobnie jak zeszłoroczne, w miejscowości Osiek niedaleko Kęt, a przyjechali na nie dyspozytorzy z całej Polski. Głównym tematem zarówno wykładów jak i rozmów kularowych, były nadchodzące zmiany w organizacji dyspozytorni medycznych oraz przejęcie ich przez wojewodów. W związku z powyższym największym zainteresowaniem cieszył się wykład adw. Katarzyny Orszulak-Piętki, która próbowała zinterpretować to, czego brakuje w ustawodawstwie, czyli zasady na których to przejęcie będzie się odbywać.

Ponadto można było usłyszeć w jaki sposób z systemem PRM współpracuje SAR dzięki wykładowi Szymona Wanata oraz jak

komunikować się z trudnym pacjentem oraz jego rodziną, co szeroko omawiał Krystian Dudek. W drugim dniu konferencji, w podziale na grupy, odbywały się warsztaty z psychologiem oraz ćwiczenia symulowane z obsługi zdarzenia mnogiego w obcym terenie, które ćwiczyliśmy na przygotowanym

przez zespół Bielskiego Pogotowia Ratunkowego programie komputerowym. Wymiana doświadczeń z koleżankami i kolegami z różnych rejonów Polski pozwala na wiele refleksji dotyczących codzienności pracy dyspozytora.

Anna Zielińska-Górka

Tragedia na Giewoncie

Nasza najtrudniejsza akcja

22 sierpnia 2019 o 13:17 nasza dyspozytornia przyjęła zgłoszenie o porażeniu piorunem turystów na Giewoncie.

W chwili zgłoszenia nie było wiadomo ile osób jest poszkodowanych, była mowa o kilku. Zadysponowano do zdarzenia TOPR, który wysłał swoich ratowników drogą naziemną, gdyż nadal trwająca burza uniemożliwiła lot śmigłowca. W międzyczasie spływały różne, niepotwierdzone informacje o liczbie poszkodowanych. Gdy poprawiła się pogoda wyleciał w górę śmigłowiec TOPR. Zadysponowano także śmigłowce HEMS z Balic, Gliwic, Kielc i Sanoka. Rozpoczęto również koncentrację Zespołów Ratownictwa Medycznego. Powiadomiono najbliższe szpitale. W trakcie całej akcji trudno było uzyskać informacje o liczbie poszkodowanych i ich lokalizacji.

TOPR oraz Państwowa Straż Pożarna zwoziły swoimi pojazdami poszkodowanych prosto do szpitala lub na Halę Kondratową. Tam też zorganizowano punkt przejęcia

przez śmigłowce HEMS pacjentów, których dostarczały z góry śmigłowce TOPR i Ratownik 6. Do szpitala zgłaszali się również poszkodowani, którzy samodzielnie zeszli z góry.

ZRM i HEMS przetransportowały łącznie 38 pacjentów. Do rozłokowania pacjentów do dalszych szpitali zadysponowano również nasze zespoły transportowe RT-1, T-1 i T-2. Pacjenci trafili do szpitali w Zakopanem, Nowym Targu, Krakowie, Myślenicach i Suchej Beskidzkiej. Dodatkowo

akcję wspierał GOPR, PSP oraz Policja. Była to największa do tej pory akcja ratunkowa w Tatrach.

W sumie, podczas tej tragicznej burzy, poszkodowanych zostało ponad 100 osób, a pięć osób zginęło – wśród ofiar śmiertelnych znalazły się również dzieci. Wiele osób odniosło bardzo ciężkie obrażenia, wymagające długotrwałego leczenia – do tej pory dwoje dzieci z poważnymi oparzeniami jest hospitalizowanych.

Anna Zielińska-Górka

W akcji ratowniczej brali udział:

- › dyspozytornia Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego
- › siły TOPR, w tym śmigłowiec
- › 4 śmigłowce LPR
- › 12 karetek ZRM
- › 23 zastępy PSP
- › 140 policjantów z Komendy Powiatowej Policji w Zakopanem, a także Oddziału Prewencji Policji w Krakowie oraz Komendy Wojewódzkiej Policji w Krakowie i ościennych powiatów oraz policyjny śmigłowiec Black Hawk

Dzień Ratownictwa Medycznego

Ogólnopolskie obchody Dnia Ratownictwa Medycznego odbyły się 10 października. W tym roku święto zostało zorganizowane przez Wojewódzką Stację Ratownictwa Medycznego w Łodzi, która obchodzi właśnie 120-lecie.

Uroczystości rozpoczęły się mszą świętą w Archikatedrze Łódzkiej, z której uczestnicy przejechali do Centrum Kliniczno-Dydaktycznego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi. Po oficjalnym otwarciu i przywitaniu gości, zaprezentowano historię WSRM w Łodzi, a następnie wręczono medale i na-

grody zasłużonym pracownikom. Waldemar Kraska, sekretarz stanu w resorcie zdrowia, wręczył dwie nagrody im. bł. Gerarda przyznane przez ministra zdrowia osobom zasłużonym dla systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne. Wyróżnieni nimi zostali ratownik medyczny dr n. o zdr. Klaudiusz Nadolny oraz Wojciech Waligóra, dyrektor Bielskiego Pogotowia Ratunkowego. Obchody uświetnił występ Chóru Uniwersytetu Medycznego w Łodzi.

– Ratownictwo medyczne stoi na pierwszej linii frontu. To od jego sprawności, od ambulansów, które posiadamy, od sprzętu który jest w tych karetkach, ale także głównie od wykształcenia i profesjonalizmu załogi, która znajduje się w danym ambulansie zależny niekiedy nasze życie i zdrowie – powiedział podczas uroczystości Waldemar Kraska.

Wojewódzka Stacja Ratownictwa Medycznego w Łodzi powstała w 1899 roku jako jedna z pierwszych na ziemiach polskich. Została założona z inicjatywy lekarzy społeczników, którzy powołali Towarzystwo Doraźnej Pomocy Lekarskiej. Początkowo

łódzkie pogotowie było finansowane ze składek mieszkańców miasta i powołanego przez lekarzy założycieli stowarzyszenia. W 1924 roku finansowanie pogotowia przejął magistrat, a karetki konne zostały zastąpione przez samochody.

W obecnym kształcie Wojewódzka Stacja Ratownictwa Medycznego w Łodzi działa od 1 września 2002 roku, kiedy połączono Wojewódzką Stację Pogotowia Ratunkowego i Wojewódzką Kolumnę Transportu Sanitarnego w Łodzi.

(red)

Obchody naszego święta

We wtorek, 8 października, obchodziliśmy Dzień Ratownictwa Medycznego w Krakowskim Pogotowiu Ratunkowym. Zasłużeni i wyróżniający się pracownicy otrzymali odznaczenia państwowe i dyplomy, a także podziękowania za osiągnięcia w tym roku.

Wojewoda małopolski Piotr Ćwik uhonorował odznaczeniami państwowymi zasłużonych pracowników Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego. Złote, Srebrne i Brązowe Medale za Długoletnią Służbę przyznane zostały postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. – Swoje znakomite przygotowanie do realizacji zadań, które przed wami są postawione, potwierdzacie państwo poprzez udziały w zawodach i wysokie miejsca, jakie w nich zajmujecie, ale przede wszystkim swoje kwalifikacje, swoje oddanie i wielkie zaangażowanie potwierdzacie poprzez to, co się dzieje wtedy, gdy realnie życie i zdrowie ludzkie jest zagrożone – mam tu na myśli między innymi te wydarzenia, które niedawno miały miejsce w Małopolsce, jak chociażby wypadek w Tenczynie i, oczywiście, akcję po burzy na Giewoncie – mówił wojewoda małopolski. – Macie świadomość tego, jak wielka jest wasza odpowiedzialność, macie świadomość tego, jak wielki jest zakres pracy która przed wami stoi i – jak wielkie jest

oczekiwanie tych, którzy czekają na waszą pomoc. Dziękuję.

Życie i zdrowie Małopolan jest w dobrych rękach. Jako samorząd Województwa Małopolskiego staramy się wspierać ochronę zdrowia w naszym regionie. Zależy nam tym, aby wszystkie nasze jednostki były wyposażone tak, aby podnosić jakość nie tylko dla pacjentów, ale również dla samego personelu medycznego, tak, aby warunki pracy były na jak najwyższym poziomie. Jestem pełna uznania dla waszej pracy, w szczególności dla tych, którzy dziś zostali wyróżnieni. To świadczy o tym, że jesteście fachowcami, chcecie podnosić swoje kwalifikacje, uzupełniać wiedzę i zdobywać doświadczenie – powiedziała Marta Malec-Lech, Członek Zarządu Województwa Małopolskiego, która wręczyła podziękowania i gratulacje dla wyróżniających się pracowników KPR.

Andrzej Kulig, wiceprezydent miasta Krakowa, wręczając odznaki Honoris Gratia, podziękował zasłużonym pracownikom KPR za zaangażowanie i profesjonalizm w codziennej, bardzo trudnej służbie ratowania zdrowia i życia mieszkańców Krakowa.

Gratulacje odebrali również pracownicy KPR, którzy w minionym roku zajęli wysokie miejsca na mistrzostwach w ratownictwie medycznym w Polsce i zagranicą. Uhonorowano również grupę dyspozytorów i ratowni-

ków medycznych, którzy zaangażowani byli w akcję ratunkową po burzy na Giewoncie.

Podczas uroczystości wręczono również podziękowania i upominki dla wieloletnich pracowników KPR, którzy przeszli lub przechodzą już na emeryturę.

Małgorzata Popławska, dyrektor Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego, podziękowała za cały rok pracy. – Jesteśmy najstarszym pogotowiem w Polsce, ale chciałabym podkreślić, że nie żyjemy historią – mówiła. – Żyjemy wszystkim tym, co jest aktualne, nowoczesne, co może pomóc w pracy i, co – oczywiście, przekłada się na wykonywanie medycznych czynności ratunkowych u naszych pacjentów. Z dumą mogę powiedzieć że mamy profesjonalną kadrę medyczną, zarówno w zespołach ratownictwa medycznego, jak i wśród dyspozytorów. Daliście na to dowody wielokrotnie, a niedawne akcje dowiodły nie tylko wspaniałej pracy i umiejętności stosowania procedur, ale też indywidualnej inwencji w pokonywaniu niespodziewanych trudności przy zabezpieczaniu poważnych zdarzeń.

Spotkanie, które odbyło się, już tradycyjnie, w Muzeum Lotnictwa Polskiego w Krakowie, poprowadziła Lidia Jazgar, a swoim występem uświetnił je Jacek Wójcicki. Piękne zabytkowe ambulanse zaprezentowało Muzeum Ratownictwa w Krakowie. (red) ➤

Odznaczenia, wyróżnienia, podziękowania...

MEDAL ZŁOTY za długoletnią służbę:

Ewa Chwastek
Dorota Haraf
Andrzej Kowalik

dr Marta Koźlik-Ryszka
Dorota Krawczyk
Tadeusz Mazur

Kazimierz Wójcik
Krzysztof Wsołek
Zbigniew Zatoński

MEDAL SREBRNY za długoletnią służbę:

Tomasz Ptak

MEDAL BRĄZOWY za długoletnią służbę:

Rafał Czulak
Paweł Gajewski

Michał Kardasz
Katarzyna Romanowska

Mateusz Wierzbicki

ODZNAKA HONORIS GRATIA przyznana przez Prezydenta Miasta Krakowa zasłużonym pracownikom Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego:

Stanisława Urbanik

Piotr Dymon

LISTY GRATULACYJNE od Prezydenta Miasta Krakowa dla zasłużonych pracowników:

Filip Banaś
Marcin Słowik

Dyplomy i podziękowania za pracę pracownikom, którzy w 2019 roku odeszli na emeryturę.

Marta Białek
Jerzy Cichoń
lek.med. Bożena Drozdowska
Bożena Grodecka

Pelagia Kukietka
Stanisława Pieczara
Maria Pietrzak
Jerzy Porębski

Jadwiga Świątko
Alina Świgost
Stanisława Zajac

Dyplomy dla pracowników za godne reprezentowanie Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego podczas mistrzostw w ratownictwie medycznym w Polsce i poza granicami oraz zajmowanie wysokich lokat.

Mariusz Andrzejczak
Michał Barczyk
Marek Brzostowicz
Bartłomiej Czyż
Marek Grabowski
Jakub Grochowski

Mieszko Jaglarz
Paweł Łukasiewicz
Kamil Miodek
Dawid Mrowiec
Mateusz Putowski
Tomasz Seweryn

Wojciech Śniegula
Krzysztof Troczyński
Grzegorz Wysocki

Dyplomy dla wyróżniających się pracowników Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego

Karol Bagiński
Stefan Baławajder
Jolanta Barnowska
Joanna Bieroń
Andrzej Broś
Tomasz Chwaja
Ewa Ciemborowicz
Joanna Czerwińska
Jerzy Dębowski
Dorota Długogórska
Marek Duda
Krzysztof Dukat
Andrzej Galos
Dorota Gąsiorek
Grzegorz Godzik
Marta Górecka
Dawid Gręda
Ewa Grohs
Bartosz Guzik
Ewa Jodłowska
Wiesław Kaczmarczyk
Maria Kaduła
Jakub Kałka

Łukasz Kartusz
Piotr Kika
Michał Kiwior
Bożena Kocjan
Marek Krawczyk
Lek. med Maciej Lelito
Anna Majka
Grzegorz Marczyk
Janusz Markiewicz
Stanisław Mazur
Piotr Mroczek
Marcin Myśliński
Piotr Natkaniec
Paweł Nesterak
Robert Orczykowski
Renata Piasny
Paweł Pobereźnik
Bartłomiej Podstawski
Agnieszka Rogowska
Agnieszka Rojowska
Marek Rojowski
Jacek Rosa
Monika Rosiek

Barbara Rumian
Magdalena Sabata
Lek. med. Jerzy Stawiński
Tomasz Józef Smok
Aleksander Smuga
Łukasz Stanisławczyk
Robert Stec
Stanisława Stępień
Krzysztof Stępiak
Bartłomiej Strojek
Tomasz Strojny
Zofia Strózik
Roman Szweczyk
Beata Szymańska
Mariusz Tarasiuk
Wit Walczak
Sebastian Węglewski
Piotr Węgrzyn
Marcin Wróbel
Małgorzata Zabawa
Andrzej Zabawa
Leszek Zamojski

Dyplomy dla pracowników za szczególną pracę i udzielone świadczenia podczas realizacji zadań związanych ze zdarzeniem mnogim 22 sierpnia 2019 roku na Giewoncie

Karol Bagiński
Andrzej Bieniek
Ryszard Faryj
Magdalena Jaworska
Łukasz Kaleta

Kamil Łazarz
Wojciech Machowski
Jan Piechówka
Katarzyna Romanowska
Marcin Słowik

Kamil Szmraj
Tomasz Zając
Piotr Zawistowski

Nareszcie!

Najważniejsza ustawa dla ratowników medycznych

Trwają prace nad uchwaleniem jednej z najważniejszych ustaw dla ratownictwa medycznego w Polsce – dawno wyczekiwanej Ustawy o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych.

Znaczenie roli ratowników medycznych w sektorze ochrony zdrowia oraz ich wpływ na bezpieczeństwo pacjentów powinny się przy tym przekładać na dbałość państwa o zapewnienie odpowiednich kwalifikacji osób przystępujących do wykonywania tego zawodu, jak również ciągłe podnoszenie kwalifikacji osób już go wykonujących, stworzenie warunków reprezentacji interesów tego środowiska zawodowego, sprawowania nadzoru nad jakością wykonywania zawodu przez ratowników medycznych oraz prowadzenia rejestru osób wykonujących ten zawód – informuje Ministerstwo Zdrowia.

Ustawa zakłada powstanie samorządu w postaci Krajowej Izby Ratowników Medycznych, której zadaniem, wg projektu, będzie m.in.:

1. sprawowanie pieczy nad należyтым wykonywaniem zawodu ratownika medycznego;
2. przyznawanie prawa wykonywania zawodu oraz uznawanie kwalifikacji ratowników medycznych, będących

- obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, zamierzających wykonywać zawód ratownika medycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
3. zawieszanie i pozbawianie prawa wykonywania zawodu oraz ograniczanie w wykonywaniu zawodu;
4. prowadzenie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej ratowników medycznych;
5. prowadzenie postępowania w przedmiocie niezdolności do wykonywania zawodu ratownika medycznego;
6. reprezentowanie ratowników medycznych oraz ochrona ich interesów zawodowych;
7. działanie na rzecz stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez ratowników medycznych;
8. udział w ustalaniu oraz aktualizacji standardów i wytycznych w ratownictwie medycznym;
9. edukacja zdrowotna i promocja zdrowia;
10. prowadzenie rejestru ratowników medycznych oraz rejestru ratowników medycznych tymczasowo i okazjonalnie wykonujących zawód;
11. nadzór nad doskonaleniem zawodowym ratowników medycznych.

Izba Ratowników Medycznych ma mieć osobowość prawną oraz określone w ustawie or-

gany, a przynależność do samorządu ma być obowiązkowa. Wg założeń projektu, wykonywanie zawodu ratownika medycznego będzie możliwe po uzyskaniu prawa wykonywania zawodu oraz uzyskaniu wpisu do rejestru. Prawo wykonywania zawodu ma wydawać Krajowa Rada Ratowników Medycznych, będąca organem samorządu ratowników medycznych.

Rejestr będzie miał formę jawną, pozwalającą na identyfikację ratownika medycznego i określenie jego kwalifikacji. Jak informuje Ministerstwo Zdrowia, ustawa stworzy również możliwości skutecznego pociągnięcia do odpowiedzialności zawodowej osoby wykonującej zawód ratownika medycznego w przypadku nienależytego lub nierzetelnego przestrzegania obowiązku wykonywania czynności zawodowych.

Projekt zawiera także – już obowiązujące, przepisy dotyczące kształcenia przed i podyplomowego, – te same, które znajdują się obecnie w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym. W Ustawie ma znaleźć się zapis o sześciomiesięcznym płatnym urlopie szkoleniowym.

Zakończył się właśnie etap konsultacji publicznych, a jeszcze w tym roku projekt ma zostać przyjęty przez Radę Ministrów, co otworzy drogę do dalszych, parlamentarnych, etapów legislacyjnych. **(red)**

GAZ gazela: karetka na każdy teren!

Gazela pojawiła się na początku lat 90. jako nowy rosyjski samochód dostawczy. Na pierwszy rzut oka przypomina pocztowego transita, ale przy bliższym poznaniu może zaskakiwać. Wersja z napędem 4x4 była pewnie jednym z najtańszych produktów na rynku motoryzacyjnym, a przy tym wydaje się dość trwałym. W Polsce znana głównie z jednostek OSP, małych firm i... jako terenowa karetka „R”.

Historia gazeli zaczyna się pod koniec lat 80. daleko od rodzimej fabryki w Niżnym Nowogrodzie. Pomysł na opracowanie

nowego dostawczaka miała bowiem angielska firma Sherpa, znana później jako Ldv. Stylizację pojazdu zlecono firmie Bertone, a modele nazwano roboczo Fr201 i Fr202. Niestety problemy, głównie ekonomiczne, zleciodawcy doprowadziły do wycofania się z dalszych prac, a to co już zostało opracowane przejął koncern Renault i rosyjski GAZ. I tak prawdopodobnie model Ldv202 stał się późniejszym masterem ze stajni Renault, a Ldv201 protoplastą rosyjskiej gazeli.

W Rosji pojazd ten miał zastąpić zdecydowanie przestarzałą faf totwję i tutaj pojawia się kolejny wątek historii. Z dostęp-

nych materiałów, można poznać na jednej z prezentacji łotewskiej fabryki znajome auto, ale pod oznaczeniami Raf-Iveco. Raf historycznie powiązany był z firmą Gaz, stąd pomysł na produkcję gazeli pod swoją marką i z włoskimi silnikami. Powstały 2 lub 3 egzemplarze Raf gazelle z podwójną kabiną, ale w związku z upadkiem fabryki w 1997 roku na tym poprzestano. Podobna sytuacja była z projektem czeskiej tetry, gdzie gazela nie wyszła poza stadium... rysunku! Pojazd produkowano w latach 1994-2010 ostatecznie przez GAZ, w różnych wersjach nadwoziowych i zabudowach specjalnych.

Gazela – fenomen

W Polsce gizele pojawiły się za sprawą andrychowskiej andorii, która zajęła się ich sprzedażą w naszym kraju na początku lat 2000. Oferowała głównie same kabiny z podwoziem do różnorodnej zabudowy, wyposażając je w silniki wysokoprężne własnej produkcji, ale też austriackiego steyra. Był to w tamtym czasie swoistego rodzaju fenomen, szczególnym zainteresowaniem cieszyła się odmiana 4x4. A gazela kosztowała niewiele więcej od dostawczego poloneza trucka, przy dużo wyższych możliwościach, szczególnie w terenie. Te ostatnie docenili też strażacy z jednostek OSP. Pojazdy w wersji furgon zabudowywała firma Moto-Truck dostosowując je do potrzeb pożarnictwa.

Gizele zastąpiły w wielu jednostkach wysłużone żuki, dając lepsze możliwości transportu ludzi i sprzętu do akcji ratowniczych. Ale prawdziwym wyzwaniem było dostosowanie tego nietypowego pojazdu do roli terenowej karetki. Pomysł pojawił się około 2002 roku w Limanowej, a dokładnie w dziale transportu sanitarnego tamtejszego szpitala. Jest to wyjątkowo trudny, szczególnie w zimie teren utrudniający niesienie skutecznej pomocy. Jak wspomina Zbigniew Jeż, kierownik działu transportu limanowskiego szpitala, to auto było rewelacyjne.

– Do roku 2002 w większości dysponowaliśmy fiatami 125p kombi i polonezami. Górzystry teren utrudniał dotarcie do wymagających pomocy, a zimą było to wręcz niemożliwe w wielu przypadkach. Korzystaliśmy wówczas z pomocy ciągników, lub pojazdów zaprzęgowych, co z kolei bardzo wydłużało dotarcie do poszkodowanych. W tym czasie w ofercie handlowej zakładów w Andrychowie pojawił się pojazd terenowy gazelle z napędem na cztery koła. Postanowiliśmy wówczas zakupić taki pojazd i dostosować go do naszych potrzeb. Niestety środków

własnych na ten cel nie było i zdecydowaliśmy się kontynuować akcję zbiorów pieniędzy, głównie pod kościołami, na kolejną już 12 karetkę. W pierwszej fazie zadania z ubieranych środków zakupiliśmy podwozie z kabiną pojazdu terenowego gazelle, a w drugiej dobudowaliśmy kontener i zaadaptowano go według naszej koncepcji jako przedział medyczny. Ponadto zakupiliśmy nosze główne Ferno, ssak, nosze podbierakowe, krzesło kardiologiczne, fotel kardiologiczny i deskę ortopedyczną. Pozostałe prace tj. sygnalizacja ostrzegawcza, montaż noszy, siedzeń, ogrzewania debasto, łączność radiowa, ogrzewanie postojowe defa, instalacja tlenowa wykonała załoga Działu Transportu Sanitarnego Szpitala, czyli osoby które zbierały wcześniej pieniądze na nasze karetki. Był to efekt pracy naszej, ale i społeczności powiatu limanowskiego, oraz sponsorów dzięki którym udało się dokończyć ten projekt.

Pojazd był poddany wielu ekstremalnym próbom w górzystrym terenie, pokonywał koryta rzeczne, potoki górskie, zimą nieodśnieżone drogi i pola, przez co okazał się nieoceniony w ekstremalnych warunkach.

W roku 2004 po zakończeniu wszystkich testów został dopuszczony do eksploatacji jako Pojazd terenowy 4x4 Sanitarny typu „R”. Przy okazji dokonano pewnych zmian z których skorzystał również producent np. przeniesiono pierwotnie zbyt nisko zamontowane pod zderzakiem przewody zasysające filtra powietrza, co spowodowało podczas prób wyłączenie silnika i utknięcie karetki w rzece (została zassana woda do filtra powietrza i do głowicy).

Pewnym problemem znanym z tych pojazdów było słabe zabezpieczenie antykorozyjne, ale zalet też można znaleźć wiele. W przypadku tej konkretnej karetki to prostota obsługi i duża przestrzeń w przedziale medycznym, która pozwalała np. na skuteczną reanimację pacjenta. Był to też jedyny w Polsce terenowy ambulans „R” 4x4 służący w pogotowiu ratunkowym z reduktorami i z dużym prześwitem podwozia, przez co mógł pokonywać kamieniste polne drogi, wąwozy, rzeki, czy górskie potoki.

Muzealna Gazela

Ambulans Gaz gazela został przekazany w 2019 roku do Muzeum Ratownictwa w Krakowie przez Szpital Powiatowy w Limanowej woj. małopolskie, gdzie służył w latach 2004-2019. Co ważne podkreślenia zakupiono go wtedy w ramach akcji „Zbiórka na Karetke” na terenie powiatu limanowskiego, która była ewenementem w skali kraju. Zakończona w 2005 roku dała łączenie środków wykorzystane na zakup aż 12 karetek! Gazela, choć nigdy nie weszła do seryjnej produkcji, ani też masowej eksploatacji w pogotowiu ratunkowym, była sensacją kiedy rozpoczynała swoją służbę, jak i teraz po jej zakończeniu, stając się jednym z cenniejszych eksponatów w zbiorach Muzeum.

Łukasz Pieniążek

Tekst ukazał się na portalu www.menway.interia.pl i został wykorzystany za zgodą wydawcy.

Piękne chwile w tej pracy

Niezbyt często, ale w praktyce zespołów ratownictwa medycznego zdarza się co jakiś czas – poród w domu albo nawet w karetce.

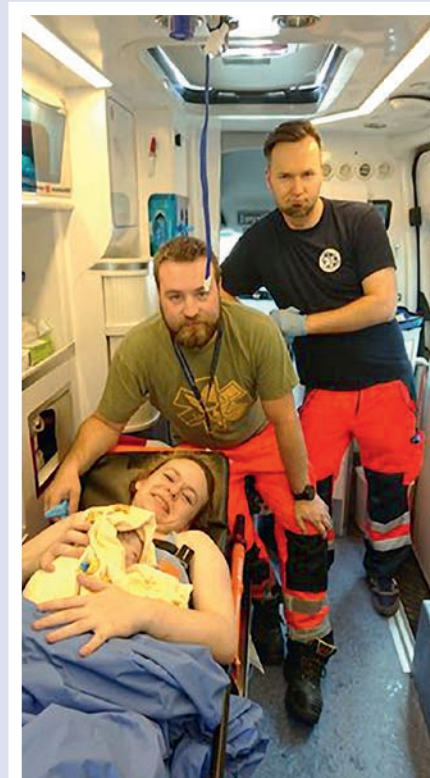
Nasi wspaniali Panowie poradzili sobie świetnie – takiej serii narodzin w Krakowskim Pogotowiu Ratunkowym dawno nie odnotowaliśmy! Na szczęście były to porody

fizjologiczne, niepowikłane i wszystko poszło dobrze.

Gratulacje dla zespołów i rodziców!

Paweł Bednarz i Robert Stec
27 kwietnia poród w domu, Miłosz.

Mateusz Dubas i Tomasz Tymański
21 czerwca, poród w karetce, Chłopic.

Szymon Dyrz i Henryk Wiertek
14 lipca poród w domu, Chłopic.

Piotr Jachimczak i Piotr Sikora
25 czerwca, poród w karetce, Alinka.